

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2009/C 154/05)

Nr pomocy: XA 49/09

Państwo członkowskie: Hiszpania

Region: Wspólnota autonomiczna Walencji (Comunidad Valenciana)

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Ayuda nacional por superficie a los frutos de cáscara

Podstawa prawna:

Real Decreto 1612/2008 de 3 de octubre sobre aplicación de los pagos directos a la agricultura y la ganadería

Borrador de la Orden de 23 de enero de 2009 de la Consellera de Agricultura, Pesca y Alimentación sobre cuestiones generales aplicables al régimen de ayudas agroambientales e indemnización compensatoria y régimen aplicable al pago único y otras pagos directos a la agricultura y ganadería en el ámbito de la Comunitat Valenciana y de aprobación de las bases reguladoras de ayudas de pago único y otras ayudas directas.

Borrador Resolución de 26 de enero de 2009 de la Directora de la Agencia Valenciana de Fomento y Garantía Agraria mediante la que se establece la convocatoria del procedimiento para la concesión de subvenciones a través de la solicitud única vinculadas al régimen de pago único, otras ayudas directas a la agricultura y la ganadería, ayudas agroambientales y de indemnización compensatoria para el año 2009.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

2 928 440 EUR w ramach linii pomocy SE 83 000

Maksymalna intensywność pomocy: Autonomiczny rząd Wspólnoty autonomicznej Walencji (Generalitat Valenciana) sfinansuje 50 % maksymalnego limitu pomocy krajowej przewidzianego w art. 87 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przy czym maksymalny limit wynosi 120,75 EUR na hektar na rok.

Data realizacji: Począwszy od dnia publikacji numeru, pod którym zarejestrowano wniosek o wyłączenie, na stronie internetowej Komisji – Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Jeden rok.

Cel pomocy: Uzupełnienie wspólnotowej płatności obszarowej z tytułu produkcji orzechów (o której mowa w art. 17 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006).

Sektor(y) gospodarki: Produkujące orzechy gospodarstwa uznane za małe lub średnie przedsiębiorstwa zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Agencia Valenciana de Fomento y Garantía Agraria
C/Amadeo de Saboya, nº 2
València
ESPAÑA

Adres internetowy:

http://www.agricultura.gva.es/especiales/ayudas_agrarias/pdf/FRUTOS%20CASCARA.pdf

Nr pomocy: XA 50/09

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Noord-Brabant

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Model voor een gemeentelijke Subsidieverordening duurzaamheidsinvesteringen agrarische bedrijven in landbouwontwikkelingsgebieden

Podstawa prawna:

Algemene wet bestuursrecht, titel 4.2

Gemeentewet, artikelen 108 lid 1, 147 lid 1 en 149

Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

Oczekuje się, że program obejmie od 10 do 20 gmin w Brabancji Północnej, z których każda udostępni maksymalnie 1,6 mln euro. Są to następujące gminy (między innymi):

Alphen-Chaam

Baarle-Nassau

Bladel

Boekel

Deurne

Dongen

Eersel

Gemert-Bakel

Haaren

Heeze-Leende

Hilvarenbeek

Landerd

Mill en Sint Hubert

Sint Anthonis

Uden

Całkowita kwota, jaką zainteresowane gminy wydatkują w ramach tego programu, to wedle oczekiwań 24 mln euro w okresie od 2009 do 2013 roku.

Maksymalna intensywność pomocy:

Program przewiduje pomoc przy inwestycjach służących następującym celom:

- a) podejmowanie środków w celu znacznego ograniczenia obecnego i przyszłego niekorzystnego wpływu gospodarstwa rolnego na środowisko, zgodnego z wymogami obowiązujących europejskich i holenderskich przepisów w zakresie ochrony środowiska, oraz
- b) w przypadku utrzymywania bydła – podejmowanie środków w celu szeroko zakrojonego wspierania dobrostanu zwierząt w gospodarstwach rolnych, zgodnie z wymogami obowiązujących europejskich i holenderskich przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt.

Ponadto program przewiduje ewentualną dodatkową pomoc dla inwestycji służących następującym celom:

- c) osiągnięcie wysokiej jakości budynków gospodarczych lub
- d) oszczędność energii w prowadzeniu gospodarstwa.

Inwestycje, o których mowa w lit. a) i b), to wyłącznie dodatkowe inwestycje konieczne do osiągnięcia standardów wykraczających poza (wspólnotowe) normy prawne, a wysokość dopłat nie może przekroczyć 60 %, chyba że inwestycje te prowadzą do wzrostu możliwości produkcyjnych – wtedy maksymalna wysokość dopłat wynosi 40 %. Inwestycje te wchodzi w zakres art. 4 ust. 2 lit. e) oraz art. 4 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Inwestycje, o których mowa w lit. c) i d), mogą być dotowane w wysokości do 40 %. Inwestycje, o których mowa w lit. c) (jakość budynków gospodarczych), podlegają przepisom art. 4 ust. 2 lit. b) oraz art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 (podnoszenie jakości budynków gospodarczych). Inwestycje, o których mowa w lit. d) (oszczędność energii), podlegają przepisom art. 4 ust. 2 lit. b) i art. 4 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 (obniżenie kosztów produkcji).

Całkowita wartość dotacji nie może przekraczać 400 000 EUR na gospodarstwo rolne w ciągu trzech kolejnych lat podatkowych objętych okresem inwestycyjnym, którą to kwotę pomniejszyć należy o korzyści podatkowe uzyskane na podstawie programów MIA/VAMIL w wysokości 12 % wartości inwestycji, których programy te dotyczą.

Data realizacji: Zgodnie z art. 6 i art. 13 programu pomoc może być udzielona na wniosek, po notyfikowaniu modelu programu zgodnie z postanowieniami art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 oraz zatwierdzeniu przez właściwy organ gminy.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Program nie określa żadnej daty końcowej i obowiązuje po wejściu w życie zgodnie z art. 13 przepisów do momentu wycofania programu. Właściwy organ gminy na podstawie art. 6 przepisów określa okres, w którym można występować o pomoc na podstawie przepisów w sprawie programu. Czas trwania programu zależy od określenia jednego okresu lub kilku okresów składania wniosków przez właściwy organ gminy. Należy uwzględnić przy tym okres obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, a więc program może trwać najdłużej do dnia 31 grudnia 2013 r. W przypadku wejścia w życie nowego rozporządzenia zastępującego rozporządzenie (WE) nr 1857/2006 lub będącego jego kontynuacją, prowincja Brabancja Północna przedłoży nowe ogłoszenie.

Cel pomocy:

Celem programu jest wspieranie podejmowania służących zrównoważonemu rozwojowi środków na poziomie gospodarstw rolnych na rozwijających się obszarach rolnych Brabancji Północnej, wskazanych jako takie przez lokalne władze prowincji (*Provinciale Staten*).

Środki wspierane w ramach tego programu są inwestycjami w środki trwałe (budynki, maszyny, materiały), których celem jest ograniczenie niekorzystnego oddziaływania na środowisko lub poprawa dobrostanu zwierząt.

W każdym przypadku musi chodzić o środki wykraczające poza wymogi prawne ustanowione w *Wet milieubeheer* (ustawie o zarządzaniu środowiskiem), przepisach dotyczących nawozów, uciążliwych zapachów i amoniaku oraz przepisach dotyczących dobrostanu zwierząt, zwłaszcza *Gezondheids – en welzijnwet voor dieren* (ustawy o zdrowiu i dobrostanie zwierząt) wraz z odpowiednimi przepisami wykonawczymi. Wymóg ten spełnia warunek określony w art. 4 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, który stanowi, że celem inwestycji musi być spełnianie norm powyżej wspomnianego poziomu minimalnego. W związku z tym wspomnieć należy o dyrektywie IPPC, która ma zastosowanie do dużych gospodarstw utrzymujących bydło i nakazuje stosowanie najlepszych dostępnych technik ochrony środowiska. W odniesieniu do amoniaku wymieniona dyrektywa została transponowana holenderskim *Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij* (rozporządzeniem w sprawie emisji amoniaku przez gospodarstwa utrzymujące bydło) (Stb. [dziennik ustaw] 2005 nr 675). Ponadto istotne znaczenie ma dyrektywa Rady nr 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek, transponowana holenderskim rozporządzeniem w sprawie kur niosek z 2003 r. (Stb. 2004 nr 40). Zastosowanie ma również dyrektywa Rady 91/630/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Dz.U. L 340 z 11.12.1991), transponowaną holenderskim rozporządzeniem o świniach (Stb. 1994 nr 577). Na koniec wskazać należy dyrektywę Rady nr 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiającą minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 340 z 11.12.1991), transponowaną holenderskim rozporządzeniem o cielętach (Stb. 1994 nr 576).

Dodatkowo pomoc może być udzielona na inwestycje w środki trwałe w celu podniesienia jakości budynków gospodarczych lub na inwestycje, których celem jest oszczędność energii w prowadzeniu gospodarstwa.

Poza kosztami samych środków trwałych dotacjom podlegają także koszty doradztwa, badań itp.

Aby kwalifikować się do pomocy, wnioskodawca musi przedstawić właściwemu organowi gminy plan inwestycji. Z planu tego musi wynikać, jakie środki wnioskodawca zamierza zastosować, w jakim stopniu mają one na celu osiągnięcie standardów wyższych od (wspólnotowych) norm prawnych określonych dla ochrony środowiska lub dla dobrostanu zwierząt, a także ewentualne podniesienie jakości budynków gospodar-

skich bądź oszczędność energii, oraz z jakimi kosztami wiąże się te inwestycje. Na podstawie planu inwestycji ustala się, jakie koszty mogą podlegać dotacjom. W przypadku środków podejmowanych przez gospodarstwa intensywne uwzględnia się przy tym w jak najszerszym zakresie *Maatlat Duurzame Veehouderij* (kryteria zrównoważonego utrzymywania bydła) wydawane przez *Stichting Milieukeur* (stowarzyszenie na rzecz oznakowania ekologicznego).

Sektor(-y) gospodarki: Program odnosi się do wszystkich gospodarstw rolnych na rozwijających się obszarach rolnych wskazanych przez władze lokalne prowincji Brabancja Północna. Właściwy organ gminy może określić priorytet dla gospodarstw intensywnych, zwłaszcza tych, które zostały przeniesione na rozwijający się obszar rolny z obszaru gospodarki intensywnej.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Wszystkie gminy w prowincji Brabancja Północna, które wprowadzą program pomocy zgodnie z modelem.

Informacje można uzyskać pod adresem:

Provincie Noord-Brabant
Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC, 's-Hertogenbosch
NEDERLAND

Adres internetowy:

<http://www.brabant.nl/upload/documenten/p/plg/modelverordening%20duurzaamheidsinvesteringen%202008.def.pdf>

Inne informacje:

Poniższa krótka informacja odnosi się do modelu programu, dzięki któremu gminy prowincji Brabancja Północna mogą udzielić pomocy gospodarstwom rolnym w celu realizacji środków służących zrównoważonemu rozwojowi oraz dobrostanowi zwierząt na poziomie gospodarstwa na rozwijających się obszarach rolnych prowincji Brabancja Północna. Dzięki temu modelowi prowincja Brabancja Północna chce oferować jednolity system pomocy oraz sprawić, by po zatwierdzeniu programu zgodnego z powyższym modelem poszczególne gminy nie musiały zajmować się zgłoszeniem umożliwiającym wyłączenie z tytułu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006.

Powyżej wyjaśniono, że program modelowy spełnia wymogi art. 4 ust. 1–3 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006. Program spełnia także wymogi pozostałych ustępów art. 4:

Ustęp 4: gwarantuje się, że inwestycje mogą odnosić się tylko do działalności i kosztów określonych w tym ustępie artykułu (zob. art. 3 ust. 4 programu);

Ustęp 5: wykluczona jest pomoc dla gospodarstw rolnych znajdujących w trudnej sytuacji (zob. art. 4 ust. 2 lit. d) programu);

Ustęp 6: program nie przewiduje pomocy niezgodnej z ograniczeniami lub zakazami ustanowionymi w rozporządzeniach Rady w sprawie wspólnej organizacji rynku;

Ustęp 7: pomoc dostępna jest dla wszystkich sektorów rolnictwa, natomiast pomoc na zakup uprawnień do produkcji, zwierząt i roślin jednorocznych, sadzenie roślin jednorocznych oraz prace drenażowe lub sprzęt irygacyjny oraz prace irygacyjne, a także na inwestycje odtworzeniowe jest wykluczona (zob. art. 2, art. 3, art. 4 i art. 4 ust. 1 oraz ust. 3 programu);

Ustęp 8: pomoc na zakup gruntu innego niż grunt budowlany jest wykluczona (zob. art.4 ust. 4 programu);

Ustęp 9: przestrzegana jest maksymalna kwota pomocy (patrz art. 5 ust. 4 i ust. 5 programu);

Ustęp 10: pomoc na wytwarzanie produktów imitujących mleko i przetwory mleczne lub zastępujących je, jest wykluczona (zob. art. 4 ust. 4 programu).

Dla wyjaśnienia podaje się, że w Brabancji Północnej nie występują gospodarstwa rolne przekraczające limity określone dla średnich i małych przedsiębiorstw (250 pracowników).

Na koniec kilka uwag na temat stosunku tego programu modelowego do innych programów w prowincji Brabancja Północna.

Subsidieregeling Duurzame Landbouw in Noord-Brabant (program dotyczący zrównoważonego rolnictwa w Brabancji Północnej), numer XA 220/2008: program ten przewiduje dotacje udzielane przez władze prowincji na projekty przyczyniające się do rozwoju rolnictwa w prowincji Brabancja Północna i jest przewidziany przede wszystkim dla projektów pilotażowych. Ten modelowy program przewiduje dotacje *gminne* na inwestycje dotyczące zrównoważonego rozwoju rolnictwa i poprawy dobrostanu zwierząt na rozwijających się obszarach rolnych. Pokrywanie się zakresów obydwu programów nie jest całkowicie wykluczone, jednak nie prowadzi ono do nadmiernej pomocy państwa, ponieważ zarówno programy na poziomie prowincji w zakresie zrównoważonego trwałego rozwoju rolnictwa, jak i program modelowy dla gmin zawierają przepisy, które na to nie pozwalają.

Verplaatsingsregeling intensieve veehouderij (VIV, 2005) (program dotyczący przenoszenia intensywnej hodowli bydła (VIV, 2005)), numer XA 62/2005: program ten przewiduje rekompensatę za przeniesienie intensywnej hodowli bydła do innych stałych lokalizacji, składającą się z rekompensaty za wartość po amortyzacji budynków gospodarczych rozebranych w opuszczonej lokalizacji, rekompensatę za rozbiórkę w opuszczanej lokalizacji oraz w nowej lokalizacji, a także rekompensatę kosztów doradztwa. Stała lokalizacja w rozumieniu VIV może znajdować się na rozwijającym się obszarze rolnym lub poza nim. W przypadku gospodarstw przenoszonych do lokalizacji na rozwijających się obszarach rolnych może powstać pytanie o związek VIV z przedłożonym programem modelowym.

Odpowiedź na to pytanie jest taka, że nie ma mowy o pokrywaniu się zakresów, gdyż działalność objęta pomocą na podstawie VIV jest zupełnie innego rodzaju niż inwestycje objęte programem modelowym.

Verplaatsingsregeling grondgebonden agrarische bedrijven (VGAB) (program dotyczący przenoszenia gospodarstw rolnych (VGAB)), numer XA 84/2007: program ten przewiduje dotacje w przypadku przeniesienia gospodarstw rolnych wiążącego się ze sprzedażą pozostawianych gruntów państwu, przez co można nimi dysponować na potrzeby ochrony środowiska i gospodarki wodnej (obszary naturalne, zbiorniki retencyjne itp.). Jeśli chodzi o pokrywanie się zakresów z programem modelowym stwierdzić można to samo, co w przypadku relacji między programem modelowym a VIV: nie ma mowy o pokrywaniu się zakresów, gdyż działalność objęta pomocą na podstawie VGAB jest zupełnie innego rodzaju niż inwestycje objęte programem modelowym. Ponadto rozwijające się obszary rolne, których dotyczy program modelowy, nie są z reguły interesującymi obszarami dla założenia gospodarstw rolnych, ponieważ arealy gruntów na rozwijających się obszarach rolnych są stosunkowo małe, a ceny stosunkowo wysokie.

Nr pomocy: XA 63/09

Państwo członkowskie: Cypr

Region: Cypr

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Σχέδιο χορηγιών για εξοικονόμηση ενέργειας και ενθάρρυνση της χρήσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (2009-2013) για φυσικά και νομικά πρόσωπα καθώς και φορείς του δημόσιου τομέα που ασκούν οικονομική δραστηριότητα.

Podstawa prawna:

Απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου με ημερομηνία 30.12.2008

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

75 mln EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 35 %.

Data stosowania: 11.3.2009. Środek wejdzie w życie wyłącznie pod warunkiem zatwierdzenia przez Komisję na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006; a pomoc nie zostanie udzielona z mocą wsteczną.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: 31.12.2013

Cel pomocy: Inwestycje w gospodarstwach rolnych (art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006)

Sektor(-y) gospodarki: Kod NACE: A – Rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Ypiresia Energias
Ypouryio Emboriou
Viomihantias kai Tourismou
1421, Nicosia
CYPRUS

Strona internetowa:

<http://www.cie.org.cy/sxedia%202009/sxedio%20nomika2009-2013.pdf>

Inne informacje:

Naczelnym celem środka jest zapewnienie zachęt w postaci pomocy inwestycyjnej na rzecz energooszczędności oraz propagowania odnawialnych źródeł energii.

Inwestycji mogą dokonywać przedsiębiorstwa aktywne we wszystkich sektorach gospodarki z wyjątkiem rybołówstwa i akwakultury, wyłączając duże przedsiębiorstwa zaangażowane w produkcję podstawową produktów rolnych. Poza pomocą udzieloną na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 za pomocą przedmiotowego środka udzielana będzie również pomoc na mocy rozporządzenia (WE) nr 800/2008, a także pomoc *de minimis* na mocy rozporządzenia (WE) nr 1998/2006. Jeśli chodzi o pomoc na mocy rozporządzenia (WE) nr 800/2008, wymagane jest przedłożenie stosownych informacji zbiorczych, które stanowią obowiązek prawny w przypadku składania wniosku o udzielenie pomocy w ramach programu pomocy objętego wyłączeniem w danym sektorze.

Pomoc na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 może być udzielana wyłącznie małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) zajmującym się podstawową produkcją produktów rolnych i hodowlanych. Pomoc na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 przysługuje tym przedsiębiorstwom, które czerpią większość zużywanej energii ze źródeł odnawialnych (ponad 50 %) na potrzeby gospodarstw rolnych. Przedsiębiorstwa, które sprzedają większość wytwarzanej przez siebie energii stronom trzecim nie mogą otrzymywać pomocy na mocy rozporządzenia (WE) nr 1857/2006, są natomiast uprawnione do pomocy regionalnej *de minimis*.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1857/2006 nie pozwala na udzielanie pomocy o następującym przeznaczeniu:

- dla dużych przedsiębiorstw;
- dla przedsiębiorstw będących wytwórcami produktów mających imitować lub zastępować mleko i/lub przetwory mleczne;

— na wsparcie przedsiębiorstw zagrożonych w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2);

— na inwestycje umożliwiające prostą wymianę nowych maszyn i urządzeń zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Do wydatków kwalifikowalnych do objęcia pomocą w ramach przedmiotowego środka zalicza się:

- zakup nowych maszyn lub wyposażenia oraz towarzyszące wydatki związane z ich instalacją;
- koszt ewentualnych wymaganych w celu przyznania pomocy badań, ograniczony zgodnie z odpowiednimi formularzami wniosków;

— w kategorii wykorzystania zasobów biomasy środek pozwala na finansowanie inwestycji związanych z zakupem i instalacją nowych maszyn i wyposażenia, nabywaniem materiałów lub terenów pod budowę lub budowy obiektów. W przypadku zakupu ziemi, który jest konieczny w celu osiągnięcia zamierzonych celów, pułap pomocy wynosi 85 000 EUR, a maksymalna cena 20 EUR za metr kwadratowy. W przypadku zabudowań gospodarstw rolnych pułap dotacji sięga 85 000 EUR, przy maksymalnej cenie metra kwadratowego zabudowy w wysokości 255 EUR. Zakup ziemi pod zabudowę nie jest dozwolony, a w każdym przypadku dotacje na zakup ziemi nie mogą przekraczać 10 % wydatków kwalifikowalnych.

Koszty prostej wymiany maszyn i urządzeń na nowe nie stanowią nigdy wydatków kwalifikowalnych.

W sferze energooszczędności w przypadku zakupu i instalacji nowych maszyn lub urządzeń stosowanych do produkcji, przesyłu, dystrybucji i zużycia energii, pod warunkiem, że te nowe maszyny lub urządzenia – dzięki nowej technologii, nowoczesnej konstrukcji lub zmianie metody funkcjonowania – prowadzą do oszczędności energii w zakładzie, w którym są instalowane, wynoszących przynajmniej 10 % w stosunku do maszyn lub urządzeń konwencjonalnych o analogicznym typie i wydajności:

wielkość dotacji wylicza się na podstawie wartości procentowej różnicy między kosztami zakupu i instalacji nowych maszyn lub urządzeń a kosztem zakupu i instalacji maszyn i urządzeń konwencjonalnych, według następującego wzoru:

$$E = (K_v - K_\sigma) \times 30 \%$$

przy czym E = wysokość dotacji,

K_v = koszty zakupu i instalacji nowych maszyn lub urządzeń,

κ = koszty zakupu i instalacji konwencjonalnych maszyn lub urządzeń.

W przypadku zakupu maszyn lub urządzeń zawierających moduły energooszczędne, które po zainstalowaniu gwarantują oszczędności wynoszące przynajmniej 10 % w stosunku do maszyn lub urządzeń konwencjonalnych:

na kwotę dotacji składa się wartość procentowa kosztów modułów energooszczędnych wbudowywanych do maszyn lub urządzeń, które mają być zainstalowane.

Nr pomocy: XA 88/09

Państwo członkowskie: Finlandia

Region: Cała Finlandia

Nazwa programu pomocy: Elintarviketalouden laatuajurjestelmien kehittäminen

Podstawa prawna:

Valtionavustuslaki (688/2001) (ustawa o pomocy państwa)

Valtioneuvoston asetus elintarviketalouden laatuajurjestelmien kehittämisen avustamisesta (638/2008) (rozporządzenie Rady Państwa 638/2008 w sprawie wspomagania rozwoju systemów jakości w branży spożywczej)

Planowane w ramach programu roczne wydatki:

1,8 mln EUR rocznie. Pomoc przyznawana będzie w latach 2009–2013.

Maksymalna intensywność pomocy: Przewidziana w przepisach wspólnotowych maksymalna intensywność pomocy w wysokości 100 % ograniczona jest przez art. 6 ustawy o pomocy państwa, zgodnie z którym wypłata świadczenia całkowitego możliwa jest wyłącznie w przypadku, gdy jest to uzasadnione i niezbędne dla osiągnięcia celów.

Data realizacji: 1.4.2009

Czas trwania programu pomocy: 31.12.2013

Cel pomocy:

Pomoc przyznawana jest zarejestrowanym stowarzyszeniom i organizacjom, przedsiębiorstwom, instytutom badawczym, organom administracji państwowej oraz innym podmiotom publicznym. Beneficjentem końcowym jest rolnik uznany za małego lub średniego przedsiębiorcę zajmującego się produkcją pierwotną.

Pomoc jest realizowana na podstawie art. 15 ust. 2 lit. a), c), d) oraz e) rozporządzenia (WE) nr 1857/2006.

Sektor(y) gospodarki:

Kod NACE A1 – Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową Produkty wyszczególnione w załączniku 1 do Traktatu

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30
FI-00023 Valtioneuvosto
SUOMI/FINLAND

Adres internetowy:

<http://www.laatuketju.fi/laatuketju/www/fi/hankkeet/index.php>
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2001/20010688>
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2008/20080638>

Inne informacje:

Pomoc jest przyznawana i zarządzana przez Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa Finlandii. Wielkość pomocy wynosi 1,8 mln EUR rocznie, czyli łącznie 9 mln EUR w latach 2009–2013. Pomoc może zostać przyznana na ogólnokrajowe projekty w ramach realizacji strategii jakości w branży spożywczej, której koordynacją zajmuje się Ministerstwo Rolnictwa i Leśnictwa Finlandii.

Projekty muszą przyczyniać się do poprawy konkurencyjności branży spożywczej, wzmocnienia jej odpowiedzialności społecznej (między innymi do rozwoju systemów identyfikowalności i przestrzegania zasad etyki) oraz zwiększenia wiedzy konsumentów o funkcjonowaniu tej branży.

Projekt może obejmować działania na rzecz wzmocnienia łańcucha wartości w branży spożywczej lub na rzecz poprawy jakości produktów lub procesów, takie jak informowanie, badania, szkolenia i doradztwo dla producentów produktów rolnych oraz organizowanie wymiany informacji pomiędzy podmiotami branży spożywczej. Projekt może być skierowany do producentów rolnych, konsumentów i podmiotów działających w branży spożywczej, takich jak profesjonalne kuchnie, placówki edukacyjne, media i eksperci w dziedzinie żywienia. Beneficjentem końcowym jest rolnik uznany za małego lub średniego przedsiębiorcę zajmującego się produkcją podstawową.

W praktyce funkcjonowanie programu pomocy polega na tym, że beneficjenci pomocy (zarejestrowane stowarzyszenia i organizacje, przedsiębiorstwa, instytuty badawcze, organy administracji państwowej i inne podmioty publiczne) przeznaczają uzyskane w ramach pomocy środki na realizację ogólnokrajowych przedsięwzięć, często przynoszących korzyści całemu łańcuchowi żywnościowemu. Na przykład projekt obejmujący informowanie o pracach podjętych na rzecz poprawy jakości produktów w danym sektorze produkcji może być skierowany do konsumentów. Pośrednio jednak przynosi on korzyści również producentom rolnym wytwarzającym dane produkty, ponieważ wiedza taka może doprowadzić do wzrostu zaufania do takiej produkcji i tych produktów, a tym samym ich wartości, a pośrednio również do wzrostu ich spożycia.

W ramach projektów nie wolno odnosić się do pochodzenia produktów ani do konkretnych produktów czy marek, a same projekty muszą być zgodne ze wspólnotowymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Ma to na celu zapobieganie zakłóceniom konkurencji.

Przewidziana w przepisach wspólnotowych maksymalna intensywność pomocy w wysokości 100 % ograniczona jest przez art. 6 ustawy o pomocy państwa, zgodnie z którym wypłata świadczenia całkowitego możliwa jest wyłącznie w przypadku, gdy jest to uzasadnione i niezbędne dla osiągnięcia celów.

Informowanie:

Informowanie nie może zawierać elementów reklamy.

Za kwalifikowalne uznaje się następujące działania informacyjne:

- artykuły i informacje prasowe (np. na temat nowych sposobów zapewnienia dobrostanu zwierząt gospodarskich lub na temat elektronicznych systemów wymiany informacji w ramach nadzoru produkcji rolnej);
- konferencje prasowe, seminaria, wizyty i wystawy poświęcone aktualnej tematyce z dziedziny produkcji rolnej, przeznaczone dla dziennikarzy zajmujących się tematyką gastronomiczną, konsumencką i gospodarczą oraz dla szkół;
- opracowywanie stron internetowych i zamieszczanie w sieci materiałów edukacyjnych, które mogą być również wydawane drukiem (np. na temat wymagań w zakresie higieny przy zbiorze jagód, ochrony zbóż przed chorobami, przepisów w zakresie dobrostanu zwierząt, praktyk gospodarskich zgodnych z zasadą zrównoważonego rozwoju czy oczekiwań i praw konsumentów);

- informowanie profesjonalnych kuchni (w szkołach i tym podobnych placówkach), na przykład o kwestiach związanych z zaopatrywaniem się w produkty na rynku lokalnym.

Informowanie może wiązać się także z różnymi pracami przygotowawczymi, np. z opracowywaniem strategii, badaniami rynku i podróżami studyjnymi.

Szkolenia:

Szkolenie dla producentów rolnych może obejmować np. szkolenia w zakresie higieny przy zbiorze jagód, w ramach których zbieracze zapoznają się z zasadami higieny przy zbiorze i transporcie jagód, a także szkolenia w zakresie kontroli stanu zdrowia zwierząt oraz prowadzenie ewidencji elektronicznej.

Wymiana Informacji:

Wymiana informacji może obejmować organizację wystaw, konkursów i innych imprez wspierających wymianę informacji w branży spożywczej oraz uczestnictwo w takich imprezach.

Doradztwo:

Pomoc może zostać przyznana z przeznaczeniem na doradztwo dla producentów rolnych.